

Що стосується інституціональних механізмів соціалізації глобальної економіки, то найбільш прогресивними з них можна назвати Загальну декларацію прав людини, Глобальну стратегію сталого розвитку, Декларацію і програми Цілей розвитку тисячоліття, міжнародні конвенції МОП, Європейську соціальну хартію, Європейський кодекс соціального забезпечення і Лісабонську стратегію. Комплекс майбутніх заходів сприятиме подальшому розвитку глобальних інститутів соціального регулювання і забезпечить більш злагоджену міждержавну координацію спільних дій, спрямованих на ефективне реагування на виклики глобального середовища, загрози для сучасного світоустрою і несправедливості в міжнародних відносинах нової інституціональної архітектури світу і моделей дипломатії.

Таким чином, самі факти інституціоналізації ООН і Європейського Союзу (їх інституціональні моделі) стали фундаментом і каталізатором активної діяльності урядів держав у сфері зовнішньої економічної політики, у справі розробки та прийняття національних і міжнародних нормативних актів, що регламентують мінімальні соціальні стандарти в державах, дотримання базових прав і свобод людини взагалі, що, безперечно, стало першим кроком із соціалізації глобального економічного середовища. Цей процес особливо інтенсифікувався в умовах поліцентричного (багатополосного; багатомодельного) світоустрою XXI століття.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Європейська соціальна хартія (Переглянута) (ETS №163): Рада Європи; Хартія; міжнародний документ від 03.05.1996 № ETS № 163. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_062 (дата звернення: 29.11.2021).
2. Європейська соціальна хартія: Рада Європи; Хартія; міжнародний документ від 18.10.1961 № ETS № 35. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_300 (дата звернення: 30.11.2021).
3. Смирнов Е. Экономика Европейского Союза: инновационный аспект развития. М., 2020. 172с.
4. Хауер-Тюкаркина О.М. Современная имиджевая политика Европейского Союза. М., 2015. 168с.
5. Циватый В.Г. Глобальная экономическая дипломатия и внешнеэкономическая политика государства: новая парадигма и институциональные форматы XXI века. *Научовий вісник Дипломатичної академії України*. 2015. Вип. 22(3). Серія «Економічні науки». С. 199-203.
6. Циплицька О.О., Яненко І.Г. Промислова політика Європейського Союзу: інституціональні передумови формування та особливості реалізації. *Проблеми економіки*. 2018. №2(36). С. 45-50.
7. Циватый В.Г., Громико О.А. Поліцентричність сучасного світоустрою: мегатренд XXI століття: (інституційний контекст). *Зовнішні справи*. 2014. № 8. С. 26-29.
8. International Relations. Edited by Stephen McGlinchey. Bristol, England, 2017. Part I: DIPLOMACY. P. 26-36.
9. The Lisbon Review 2008: Measuring Europe's Progress in Reform. Geneva: World Economic Forum, 2008. 236p.

ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ ДИСТАНЦІЙНОГО КУРСУ «МЕТОДИКА ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ ТРЕНІНГІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ БІОЛОГІЇ»

*Цуруль Ольга Анатоліївна,
к.пед.наук, доцент НПУ імені М. П. Драгоманова,
olgatsurul@ukr.net*

Однією із сучасних педагогічних технологій, яка відповідає вимогам інноваційного навчання та ідеям педагогіки партнерства є тренінг. А формування готовності до організації тренінгового навчання – актуальний напрямок методичної підготовки сучасного вчителя біології [3]. Одним із шляхів її реалізації є дистанційний курс «Методика організації та проведення тренінгів у процесі

вивчення біології» [2].

Тренінг – відносно нова дидактична категорія, яка первинно з’явилася у психології та психотерапії, а з часом трансформувалася у поняття «тренінговий метод навчання» («тренінгова форма організації навчання», «тренінгова педагогічна технологія»). Теоретичною основою для розробки авторського дистанційного курсу, яка окреслює істотні характеристики тренінгу як технології навчання, виступили узагальнення В.Д. Шарко, І.В. Коробової та Т.Л. Гончаренко [1, с. 134]. Тренінг – це:

- група методів, спрямованих на розвиток здібностей до навчання та оволодіння будь-яким складним видом діяльності;
- форма групової роботи, яка забезпечує активну участь і творчу взаємодію учасників між собою і з учителем;
- засіб перепрограмування моделі управління поведінкою та діяльністю, що вже існує в людині.

Практично-орієнтований дистанційний курс «Методика організації та проведення тренінгів у процесі вивчення біології» передбачає вивчення теоретичних засад організації тренінгових технологій навчання та методичних особливостей їх реалізації у системі форм навчання біології в умовах компетентнісно-орієнтованого освітнього процесу ЗЗСО. Дистанційний курс є короткотривалим он-лайн курсом (30 годин) на освітній платформі «Всеосвіта» [2]. Проектування освітнього процесу здійснено на засадах компетентнісного підходу, а структурування і побудова – на основі модульного принципу (табл.1).

Таблиця 1

**Навчальний план дистанційного курсу
«Методика організації та проведення тренінгів у процесі
вивчення біології»**

Найменування тем	Кількість годин				
	Загальна	Лекції	Практичні роботи	Самостійна робота	Контролю
Модуль 1. Теоретичні засади організації та проведення тренінгів у закладах загальної середньої освіти (10 год.)					
Тема 1.1 Поняття про тренінг, його місце і роль у контексті реалізації завдань Нової української школи	3	2			1
Тема 1.2 Провідні методи та методичні прийоми організації навчального тренінгу	7	4	2		1

Модуль 2. Дидактичні можливості навчального предмета «Біологія» щодо реалізації тренінгових технологій навчання (10 год.)					
Тема 2.1 Планування освітнього процесу з біології з використанням тренінгових технологій навчання	3		2		1
Тема 2.2 Методичні особливості організації тренінгів у системі форм навчання біології	7		6		1
Модуль 3. Контрольно-оцінний (10 год.)					
Тема 3.1 Індивідуальне навчально-дослідне завдання	5			5	
Тема 3.2 Контрольна робота	5				5

Аналіз перших результатів упровадження авторського дистанційного курсу «Методика організації та проведення тренінгів у процесі вивчення біології» отримало схвальні відгуки від вчителів-практиків та дає підстави для висновків про його ефективність та перспективність. Всі складники авторського курсу (зміст, завдання, оцінювання) були позитивно відзначені слухачами-вчителями біології. Подальші дослідження проблеми вбачаємо у розробці інших короткотривалих дистанційних курсів, спрямованих на формування методичних компетентностей інноваторів-вчителів біології.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Нові технології в шкільній і вузівській дидактиці фізики [монографія] / В.Д. Шарко, І.В. Коробова, Т.Л. Гончаренко / за ред. В.Д. Шарко. – Херсон: ФОП Грінв Д.С., 2015. – 258 с.
2. Цуруль О.А. Методика організації та проведення тренінгів у процесі вивчення біології. Дистанційний курс. URL: <https://vseosvita.ua/course/metodyka-orhanizatsii-ta-provedennia-treninhiv-u-protsesi-vyvchennia-biologii-97.html>
3. Цуруль О.А. Методика організації та проведення тренінгів: особливості підготовки майбутніх учителів біології [Текст] / О.А. Цуруль // Збірник наукових праць «Педагогічні науки». - Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2017. - Вип. 79.- Т.1. - С. 192-198.